

26 septembrie - 17 octombrie

Muzeul de Artă Vizuală Galați

Prezentare video:

Acad. prof. univ. Dr.

RĂZVAN THEODORESCU

În deschidere:

Dan Nanu Basarab - Director

Curator: Gheorghe Andreescu

Invitat: **Anca Boeriu**

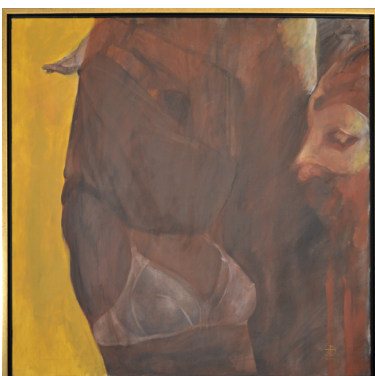
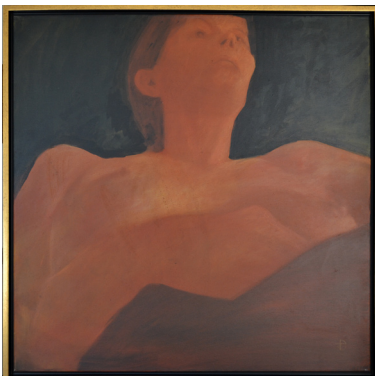
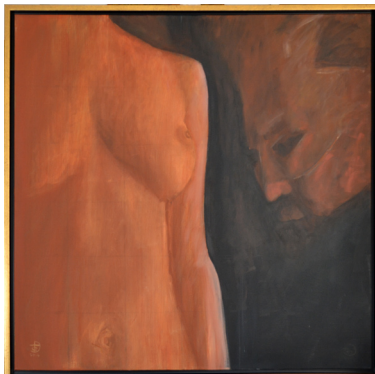
MASK 2014

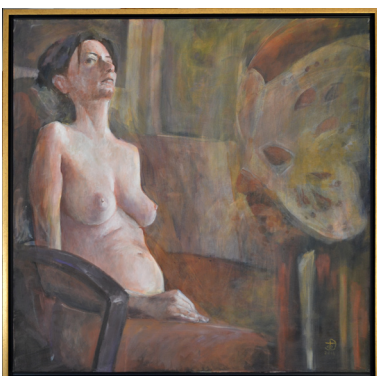
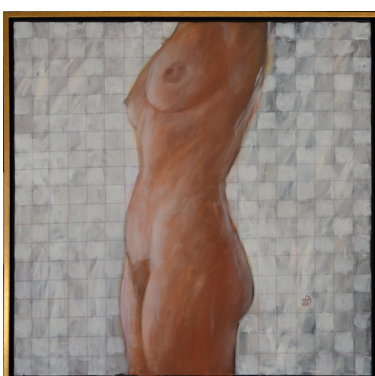
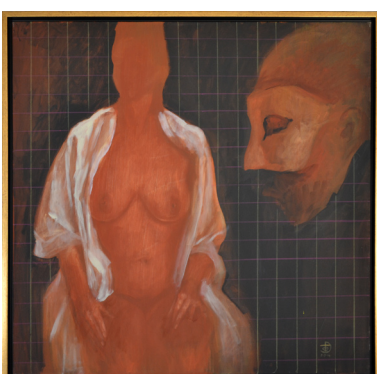
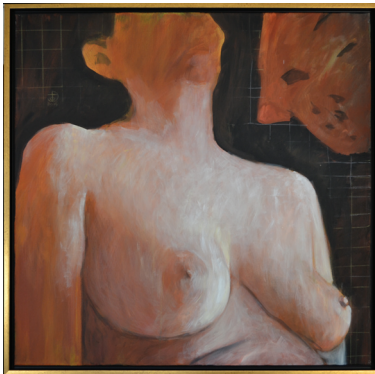
STOICIU

FLORIN

FLORIN STOICIU

Data și locul nașterii: 24.07.1965.
Com. Mănăstirea, iud. Călărași /
e-mail: florinstoiciu@gmail.com,
Website www.stoiciu.ro / 2006
Doctor în Arte Vizuale, Universitatea
Națională de Arte din București
/ 1992 Absolvent al Academiei
Naționale de Arte din București,
Facultatea de Arte Plastice, Secția
Grafică, Clasa Prof. univ. dr.
Mircea Dumitrescu / Absolvent al
Liceului de Artă "Nicolae Tonitza"
din București, Conf. Univ. Dr.
Universitatea Națională de Arte
din București, Facultatea de
Arte Plastice, Secția Grafică, Din
2004 Cancelar al Facultății de
Arte Plastice, Din 1993 Membru
U.A.P.P.R. (Uniunea Artiștilor
Plastici Profesioniști din România),
Filiala Grafică, București, PREMII
/ NOMINALIZĂRI : 2014 Marele
premiu la bienala de gravura Tulcea
/ 2010 Parchemin d'Honneur /
L'Association Mouvement d'Art
Contemporain de Chamalieres /
27 noiembrie 2010 / Chamalieres,
Franța / 2010 Premiul pentru
Grafică la Bienala "Ion Andreescu"
ediția a VII- a / Buzău- România
/ 2010 Premiul III la Bienala
Intercontinentală de Grafică mică-
"Inter-Art" Aiud / România ediția
a III- a / 2010 Diploma de onoare
- Romanian Biographic Institute /
Titlul Onorific de Omul zilei pentru
sprijinul și contribuția personală
la realizarea la nivel național a
Proiectului Biografic Contemporan
Dicționarul Personalităților
din România / 2009 Diploma
de Excelență pentru sprijinul
constant acordat organizării și
desfășurării Concursului Național
"Gheorghe Naum" Brăila 2009 /
2008 Nominalizat la Premiul de
Excelență la Bienala Națională
de Artă Buzoiană, Buzău / 2003
Nominalizat la Premiul pentru

Grafică pe 2002 - U.A.P.P.R. / 1996 Premiul Tineretului U.A.P.P.R. / 1996 Premiul 1 la Concursul Național de Litografie "Constantin Găvenea", Tulcea / 1996 Premiul Inspectoratului Județean pentru Cultură la Concursul Național de Litografie "C. Găvenea", Tulcea / 1995 Premiul 4 la Concursul Tinerilor Gravuri "Dominus 1995", București / 1994 Mențiune la Concursul de Artă Plastică "Bacovia", Bacău / 1993 Premiul "Penda" la Concursul Tinerilor Gravuri "Dominus 1993", București / 1992 Premiul 1 pentru cea mai bună grafică de carte la Concursul Național, Cluj-Napoca / EXPOZIȚII PERSONALE : Gravură - Florin Stoiciu - Primaria Municipiului București prin Centrul Cultural Palatele Brâncovenești -14 iunie 2014, la Casa Artelor din Mogoșoaia./ Expoziția de gravură "Florin Stoiciu în dialog cu Rembrandt" Artexpert Gallery- Cluj Napoca / Expoziția de fotografie Galerile de Artă ale Municipiului Hunedoara / Expoziția de pictură, fotografie și gravură de la Muzeul de Artă din Tulcea / Expoziția de fotografie Galerile de Artă „Forma” din Deva / 2011 Galeria Demisol UNAB / 2007 Klosterneuburg, Viena (Austria) / 2007 Centrul Cultural Român, Viena (Austria) / 2006 Centrul Cultural Român, Viena (Austria) / 2002 Galeria "Simeza", București, / 1999 Galeria "Ost-West", Basel (Elveția) / 1998 Galeria "Escapade", Basel (Elveția) / 1997 Galeria "Simeza", București, / 1996 Galeria "First", Timișoara / 1996 Galeria "Simeza", București / 1995 Galeria "Orizont", București / 1993 Galeria "Phantom", Berlin (Germania) / CĂRȚI PUBLICATE : 2011 Aquatinta pe tabla de oțel "o lucrare o expoziție" - Editura "UNARTE" - 2010 "Tehnici și maniere în gravura" - Editura "Polirom" - 2007 "Materialitatea în Gravură - Tehnici și Maniere", Editura Tehnică, București / 2006 "Materialitatea în Gravură", Editura UNARTE, București.

TEXTE CRITICE

Precizie a desenului, amintitoare de un excelent grafician, poezia trupului grăitoare pentru un inspirat admirator al femeii, ultimile plăsmuiri colorate ale lui Florin Stoiciu mărturisesc adevăratul artist.

Acad. Prof. Univ. dr. **Răzvan Theodorescu**
10 martie 2014

MASK - 2014 / Florin Stoiciu-purtătorul de măști

Trebuie să ai foarte multă răbdare să treci peste avalanșa de vorbe, idei, gesturi, încântări, negări și altele din seria comportamentelor sale sub MASK.

Măștile lui Florin Stoiciu sunt: gravura în adâncime, gravura în relief, gravura în același plan, cu toate subcapitolele lor – pointe seche, aquaforte, aquatinta, etc.

Nu am să enumăr acum tot ceea ce are autorul pregătit pentru o lucrare monumentală privind tehnicile gravurii.

Mult mai interesant mi s-a părut să văd personajul ce se ascunde sub MASK atunci când, în atelier, vorbea despre altă mască.

Fabuloasa lume a culorii cu delicatețea ductului dar și a prețiozității armoniei cromatice se dezvoltă în fața mea în chipuri și undiri de corpuri.

Florin Stoiciu nu mai era o mulțime de măști. Era o singură mască.

Masca acrilicului.

Pentru ca masca să fie absolut prețioasă, plină de înțelegeri de neînțeles, cu pendulări către barocul comportamental, masca trebuia să aibă și un subiect .

Subiectul este nudul.

Făcând o trecere în revistă a tot ceea ce înseamnă Florin Stoiciu în plastica românească, de la gravură până la acrilic și alte tehnici, luând în calcul ultimele sale măști expoziționale din zona Rembrand, Brâncoveanu, sau viitoarele din proiectul Cantemir, calculând impactul ultimelor expoziții cu teme și tehnici diferite, mi-am dat seama că Muzeului de Artă Vizuală Galați i se oferă o mască unică.

Masca nudului în acrilic sub semnătura Florin Stoiciu.

Dacă ar fi numai atât ar fi prea simplu. Ar fi vorba despre o expoziție având ca subiect nudul în acrilic.

Din punct de vedere plastic, oricât de negativist ai fi, nu se poate face nici un comentariu dezavuator.

Și, atenție!

Atenție la compoziție!

În mai toate lucrările există o privire hulpavă, o siluetă, un contur ce analizează, gândește, ispitește, dorește, se implică în povestea corpului uman.

Este masca hohotului de râs al plasticianului Florin Stoiciu, care prin compozițiile sale ne demonstrează că rămâne în continuare în spatele unei MĂȘTI.

Este misterul.

Este varianta MASK- 2014.

Dan Basarab Nanu / director Muzeul de Artă Vizuală Galați

FLORIN STOICIU ȘI “CONSTRUCȚIA” SA

Expoziția propusă la Muzeul de Artă Vizuală Galați este o interpretare muzeografică adaptată spațiului existent, o amplă și fructuoasă colaborare cu un artist pe parcursul a cel puțin 20 de ani la modul cel mai evident și eficient, la un înalt nivel calitativ. Este o colaborare pe care am inițiat-o cu un grup mai mare de plasticieni din care făcea parte implicit și Florin Stoiciu, un grup dinamic, suplu, pregătit pentru incursiuni în toate teritoriile spațiului plastic, aspectul programatic cu numeroasele sale implicații teoretice, expoziționale, de experiment plastic, de atelier certificând și clarificând conținutul acestei colaborări.

Una dintre caracteristicile acestor expoziții de la Galați în care participarea lui Florin Stoiciu a fost remarcabilă, a fost lărgirea zonei atinsă de cercetarea în domeniu, de înnoire, de cristalizare și diversificare a atitudinilor și manierelor de exprimare în artă, a fost atitudinea normală în care am stimulat originalitatea limbajului, experimentul curajos, consacrarea artistică, lărgirea zonei de contact dintre public și opera de artă.

De data aceasta artistul, aflat într-un proces evident de regândire constructivă propune această suită de arhitecturi anatomice pentru un cadru muzeal cu dorința și aspirația justificată de existență durabilă în tumultoasa și variabila lume a valorilor spirituale. Ce dorește Florin Stoiciu să demonstreze cu această impresionantă desfășurare de corpuri feminine este ușor de intuit. El respiră mai bine în spațiile largi ale unei gândiri fecunde, în preajma unor tensiuni născute din asumarea unui principiu caracteristic vieții artistice – „construcția” – patetica căutare între vocație și aspirație.

Acest neastâmpăr, această energie condusă de la ansamblu la detaliu, de la forță și echilibru imaginii determinate de gruparea aparent haotică la densitatea individuală a fiecărei lucrări în parte face din Florin Stoiciu nu numai un supraviețuitor ci și un „constructor” abil care știe să desprindă tentația de banal, să dea coerență intențiilor sale, definind voința de „construcție” a profesionalistului avizat.

Nudul feminin, un subiect și o tema de predilecție pentru gravorul Florin Stoiciu este atacat acum în pictură, o incitantă și conștientă totodată asumare a unor reprezentări ce se înscriu pe o traiectorie din înaintea trasată de această dorință de cercetare, de investigare pregătită de evoluția anterioară.

Configurația expozeului are două direcții distincte, două componente: una de ordin general în care ansamblul este stabilit de raporturi unitare dintre imagine, dinamică și culoare, de capacitatea de unitaritate a construcției și una individuală, pentru fiecare lucrare în parte în care descifrăm o arhitectură compozițională proprie bazată pe reprezentări fragmentare de corp uman feminin asociate uneori cu imaginea fantomatică a unei măști. Compoziția puțin atipică dar riguroasă și incitantă desăvârșește un interesant joc dintre carnație, fond și vestimentație, dintre imaginea propriuzisă și conținutul de idei. Este un spectacol în care dramaticul efort este menit să stabilească tensiunea dintre necesitatea de cercetare, de o nouă construcție, de progres și conservatorismul speculativ.

Artistul și-a constituit un stil, un stil de lucru cu afectare subiectivă, foarte personal, ușor de recunoscut în care cadența reprezentărilor intensifică cursivitatea ideii, accentul de gravitate, de adâncă și responsabilă angajare profesională conduce spre realizări cu însușiri respectabile ușurând totodată evitarea jocului arbitrar, echivoc, minor.

Figurativul, atitudinea expresionistă, mâna sigură și puternică incizează suprafața de lucru, culoarea, tușa, construcția toate acestea devenind părți participative la procesul de elaborare a operei sale, părți integratoare mesajului ușurându-mi misiunea panotării, organizării în detaliu a acestei expoziții.

Gheorghe Andreescu, / muzeograf, artist plastic.

Orice grafician poartă cu sine vocația de pictor: aspirație, provocare, frustrare, sau doar nostalgie, lumea culorilor și a tehnicilor (tradiționale) de ulei rămâne un teritoriu de străbătut, de cercetat, de cucerit.

Ultima expoziție a lui Florin Stoiciu reprezintă, din acest punct de vedere, o surpriză așteptată: (re) cunoscut în lumea artelor vizuale de la noi mai ales prin calitățile de grafician, iar în ambianța academică prin eforturile statornice de a reabilita tehnicile gravurii, actuala preferință fățișă pentru compozițiile mari în acril pare a-i împlini - sau completa - profilul vizual, în care se insinuează – cum altfel? - și mediile digitale. Astfel se creează o diversitate de ipostaze vizuale, picturii alăturându-i-se fotografia și gravura (aquatinta, cea mai picturală dintre toate tehnicile gravurii) într-un dialog firesc, în acord cu ștergerea granițelor dintre genurile tradiționale. Căci se poate întrezări aici o enormă curiozitate a ochiului ce pare să îndrume abilitățile artistice, anulând specializarea, fără a abandona virtuozitatea tehnică (de atâtea ori demonstrată în alte expoziții-evenimente, pornind de la o singură lucrare și privilegiind o tehnică anume, speculându-i toate resursele, exploatănd obsesiv orice posibilitate). Defășurarea copleșitoare de tablouri de format mare anunță de data aceasta un moment de bilanț, ilustrat prin variații pe aceeași temă, care devine subiectul tacit al expoziției: figura umană în ipostaza nudului. Gen predilect dintotdeauna, exercițiu impus în atelierul academic, nudul (feminin) este asociat modelului (real sau ideal) și devine aici partenerul (imaginar) al artistului, într-o înfruntare dramatică, implicită sau dimpotrivă, directă, încărcată de accente “baroce”. Am descifrat un parcurs al realizării lucrărilor prezente în expoziție: de la compozițiile dominate de nud, la

fotografiile în care artistul dialoghează cu acestea, privindu-le concentrat, cu chipul ascuns de mască, la lucrările mari (100x100 cm) ce au ca model aceste fotografii înseși, pentru a ajunge în final la gravurile (în aquatinta) care amalgamează primele trei etape, ca într-un rezumat vizual sublimat și concentrat. Din altă perspectivă am spune că modelul (viu) este înfățișat în tabloul care devine, la rândul lui, modelul fotografiei, care se transformă în modelul marilor compoziții picturale. Jocul prezenței/absenței autorului în această desfășurare conferă, în cele din urmă, coeziunea întregului ansamblu vizual care este actuala expoziție a lui Florin Stoiciu.

Există un caracter retrospectiv mascat în demersul artistului: e ca și când tot ce ne prezintă acum rezumă preocupările sale privind compoziția, modelul, reprezentarea și, nu în ultimul rând, diversitatea tehnicilor abordate. Este așadar o tentativă care asumă retropecția, adică privirea înapoi asupra unui parcurs artistic, care are menirea să ilustreze destinul artistului.

Surpriza mai puțin așteptată a expoziției este artista invitată: Anca Boeriu, prezentă cu compozițiile sale monumentale dominate de tema cuplului, în care regăsim preocuparea sa din ultimii ani pentru figura umană și pentru esențializarea mijloacelor compoziționale. Asistăm la un spectacol expozițional creat de doi graficieni care și-au realizat ambiția de a deveni (și) pictori.

Prof. univ. dr. **Ruxandra Demetrescu**

martie 2014

Florin Stoiciu – anatomia plăcerii, anatomia durerii

Recent, foarte recent, poate prea recent, Florin Stoiciu și Anca Boeriu m-au onorat, solicitându-mi fiecare câte un text pentru viitoarea lor expoziție comună. Astăzi, scriind, nu le pot satisface dorința decât în parte, pentru simplul motiv că imaginile pe care mi le-au propus – deși perfect distincte – se contopesc în cugetul meu. Din punct de vedere stilistic – așa cum am precizat deja –, ele și-au dobândit, de multă vreme, matricea inconfundabilă. Totuși, un ceva anume le leagă.

E ca și cum fiecare dintre cei doi artiști ar repeta în chip ritual una și aceeași poveste, venită însă din planuri, din lumi, din epoci distincte și totuși, în mod paradoxal, istorisită de una și aceeași gură. A aedului, a profetului, a zeului?! Și în cazul imaginilor recente ale lui Florin Stoiciu gestul pare a se substitui – în chip mnemotehnic – cuvântului. Și iată că, trecând de la un tablou la altul, de la o imagine la alta, refac – în calitate de vizitator pretimpuriu al expoziției deocamdată doar închipuite – experiența vechilor oratori. Și încerc din nou – ca în cazul imaginilor datorate Ancăi Boeriu – senzația pe care o vor fi încercat-o vechii oratori atunci când străbăteau încăperi imaginare în care orice loc și orice obiect se raporta la părți, la fragmente ale discursului lor, pe care astfel și-l puteau aminti. Reconstituind traseul imaginar, ei izbuteau să mențină viu firul energetic ce le hrănea vorbirea. Dar acum, privind imaginile lui Florin Stoiciu, încerc ciudata senzație că sunt pe cale de a-mi reconstitui – aducându-l la suprafață din adâncurile memoriei – propriu mi discurs, pe care, totuși, nu l-am imaginat, nu l-am alcătuit și nu l-am scris niciodată. Un discurs pe care-l presimt totuși ca fiind al meu și care, pe măsură ce trec de la o imagine la alta, devine tot mai mult al meu. E ca o poveste care s-ar scrie singură și mi-ar fi consacrată doar mie, ceva ce oscilează între vechile mistere ale grecilor și Fantoma de la operă. Apoi – plimbându-mă prin încăperea închipuită – reconstitui și alte verigi ale lanțului-poveste care, venind de departe, mă ajunge, implacabil, din urmă. Recunosc, iată, o părticică din Danae a lui Rembrandt, dincolo un fragment din Goya și – cum de nu mi-am dat seama încă de la bun început, când am pătruns în încăperea închipuită?! – fragmente din gravura laborioasă a lui Florin Stoiciu, cu erotismul ei vag provocator și tocmai de aceea temperat, carnal și spiritual deopotrivă, întocmai ca la Rembrandt, întocmai ca la Rodin. Precum acești mari maeștri, și Stoiciu a rămas credincios modelului său. Și, exact ca în cazul lui Rodin – totuși mai mult decât fusese posibil în atelierul de la Meudon –, artistul însuși intră în scenă, iată, purtând mască. Pe măsură ce aprofundez creațiile recente ale lui Florin Stoiciu, complexe ca viziune și tehnică, realizez că plimbarea prin camera închipuită a vechilor oratori se transformă într-o plimbare ce-mi îngăduie să explorez o hartă bizară, aceea a trupului omenesc, cu reliefurile, cu luminile și umbrele sale. De acum, lucrurile se văd foarte de aproape. Și de n-ar fi autoportretul artistului purtând mască – în chip de reper și etalon –, aș zice că gestul schițat de modelul ce pozează în atelierul lui Stoiciu s-a transformat în relief și anatomia în peisaj. Un peisaj ce sfârșește prin a-i integra pe artist și pe privitor deopotrivă, până la contopire.

Prof. univ. dr. **Cristian-R. Velescu**

București, 30 martie 2014

Într-o perioadă marcată de tirania "conceptului", de spaima artistului de a trece cu vederea orientarea actuală, cu prezentarea mult mai proeminentă a rostului și a sensurilor demersului artistic, decât

Însăși substanța plastică a operelor, Florin Stoiciu se prezintă ca un caz special și remarcabil. Fără a neglija controlul mental al intențiilor sale artistice, el rămâne fidel celui mai important deziderat al unor alcături artistice, acela de a construi IMAGINI. Florin Stoiciu, etalează, într-o amplă și laborioasă prezentare, mai multe compoziții, care, chiar suficient de convingătoare printr-o primă asimilare vizuală, deschid numeroase culoare de reflecții, utile privitorului avizat dar și, mai cu seamă, pentru conturarea staturii unui artist, cu o personalitate distinctă.

Este vorba despre un gravor care, capabil de a stăpâni o compoziție prin repere plastice economice, prin trasee atent și disciplinat incizate, poate figura orice imagine își propune. În egală măsură însă este vorba de un pictor care, fără a irosi prețioasele cunoștințe ale gravorului, poate stăpâni, compozițional și coloristic, suprafețe mult mai mari, de pânză, cu gesturi mai ample de figurare. În cazul acestui artist, se impune și o altă constatare. Este vorba de consecvență, de prețioasă obstinație prin care el nu își trădează în timp, preocuparea pentru o temă predilectă, obsedantă. PERSONAJUL FEMININ și nudul, au reprezentat repere constante în arta autorului, au prilejuit emoționante discursuri asupra condiției lor plurivalente în numeroase expoziții personale din țară sau din străinătate.

În acest început de mileniu trei, Florin Stoiciu se apleacă îngrijorat și responsabil asupra acestei teme, reconsiderând-o, remodelând-o prin severe redistilări plastice. În viziunea sa, personajul feminin, afectat de geografia spirituală incertă și îngrijorătoare a postmodernismului, capătă contururi nu doar suplimentare ci și grave. Deloc instinctiv, ci lucid și responsabil, autorul recurge la soluții neoexpresioniste, la formule compoziționale și de veșmânt cromatic șocante și penetrante, la perspective abrupte și neconforme, pentru redistilarea expresivă al figurii umane. Pentru cei care îl cunosc, aceste lucrări reprezintă noutăți de expresie evidente dar care nu trădează un filon viguros al unor teme intim-preocupante în cazul lui. Pentru un gravor atent și riguros cu detaliile inciziilor sale, tușele energice și spontane ale semnelor sale plastice de acum, pot părea hazardate dar, la o privire mai atentă, sunt ferme, energice și convingătoare. Trasee sincere, suprapuneri mate sau transparente și ne-amendate, gesturi plastice spontane, o transcriere fidelă a unei stări de spirit copleșitoare, reprezintă monedă curentă în creația actuală a lui Florin Stoiciu. Este vorba despre o atitudine nu doar nouă, ci conformă cu o stare de spirit actuală și copleșitor de vie. Nu în ultimul rând, acest fericit amestec între consecvența artistică, între un traseu estetic netrădat de mulți ani, între construcții plastice amprentate de o neîndoieală personalitate și prospețime, chiar și prin nebanuite schimbări de alfabet plastic sau dimensiune, reprezintă un alt aspect care pretinde o punere în lumină a noutăților pe care le propune Florin Stoiciu. Deloc surprinzător, prin capacitatea de a extinde mijloacele sale artistice, pentru o mai eficientă figurare a temelor nou propuse, autorul face dovada unei bune stăpâniri a alfabetului plastic fundamental personal. Desigur, se cuvin menționate câteva cuvine și despre folosirea avizată a registrului coloristic. Deloc întâmplător, autorul evită capcana gamelor șocante și atrăgătoare și, dimpotrivă, preferă alăturări cromatice restrânse, subtile, de atmosferă, perfect compatibile cu lumea tematică pe care străduie să o dezvăluie.

Florin Stoiciu se prezintă, ca să conchidem, prin această amplă expunere de lucrări, ca un artist ajuns la maturitate, pe deplin stăpân pe mijloacele sale artistice, capabil să comunice privitorului zilelor noastre, ostenit de avalanșa construirilor seducător artificiale, adevăruri plastice profunde, mereu valabile...

Prof. univ. Dr. **Mihail Mănescu**

2014

Nudul sau Goliciunea femeii?

Florin Stoiciu ne prezintă o abordare personală asupra feminității și intimității femeii, fie prin prisma observării femeii- nud, fie din postura bărbatului care încearcă să dezbrace femeia și dincolo de goliciunea sa.

Artistul desvelește femeia- nud de învelișuri amorse, strat cu strat, epuizând- o până la agonie, totul în prezența Privitorului, personaj misterios ascuns în spatele măștii ca o umbră strecurată în iatacul interzis.

Dezgolind- o dincolo de nuditate, artistul face introspecție subtilă stării emoționale a femeii care se simte privită în goliciunea ei, din exterior spre interior. Nuditatea femeilor pictate de artist nu exaltă sexualitate sau vulgaritate, ci o frumusețe sinceră și firească, plină de emoție și lipsită de frivolitate.

Regăsim în lucrările lui Florin Stoiciu atmosfera misterioasă a aventurilor nocturne, totul susținându-se artistic pe culoare, lumină și compoziție.

Deși nudul este o temă uzitată, Florin Stoiciu reușește să găsească noi unghiuri de observație și introspecție, aducând ceva special subiectului, îmbogățindu-l cu idei noi și parcurgând astfel de pași în dezvoltarea temei.

Șurlea Crinu Cornel

Colecționar de Artă.